

Schall und Rauch

Volksentscheid stimmt mit Ja

Mittwoch, 1. September
Premiere
„Kullissen der Seele“

Woran wir denken!

Bilder aus großer Zeit
von Franz Brantl, Fritz Trüppner und Walter Tureginsky
Illustration von **Max Winterfeld** Szenen Gilbert
Text der Gesänge 50 Pf. no.
Musikverlag Metropol-Theater, Berlin

Arbeit für alle

POTSDAMER KABARET AM OBELISK

VOLKISCHER OBEOBACHTER
Goll eine Landesverräterin den Reichstag eröffnen?

NEUFÜR BERLIN
KLEINE REVUE
Internationale Nacht-Shows
mit Ballett, Gesang, Artistik, Spaß, Erotik, Humor, Exotik
Eintritt: 22.00 Uhr Showbeginn: 22.30 Uhr
Tanz und gastronomischer Service bis 4.00 Uhr
Vorverkauf im Kassens des Friedrichstadtpalastes

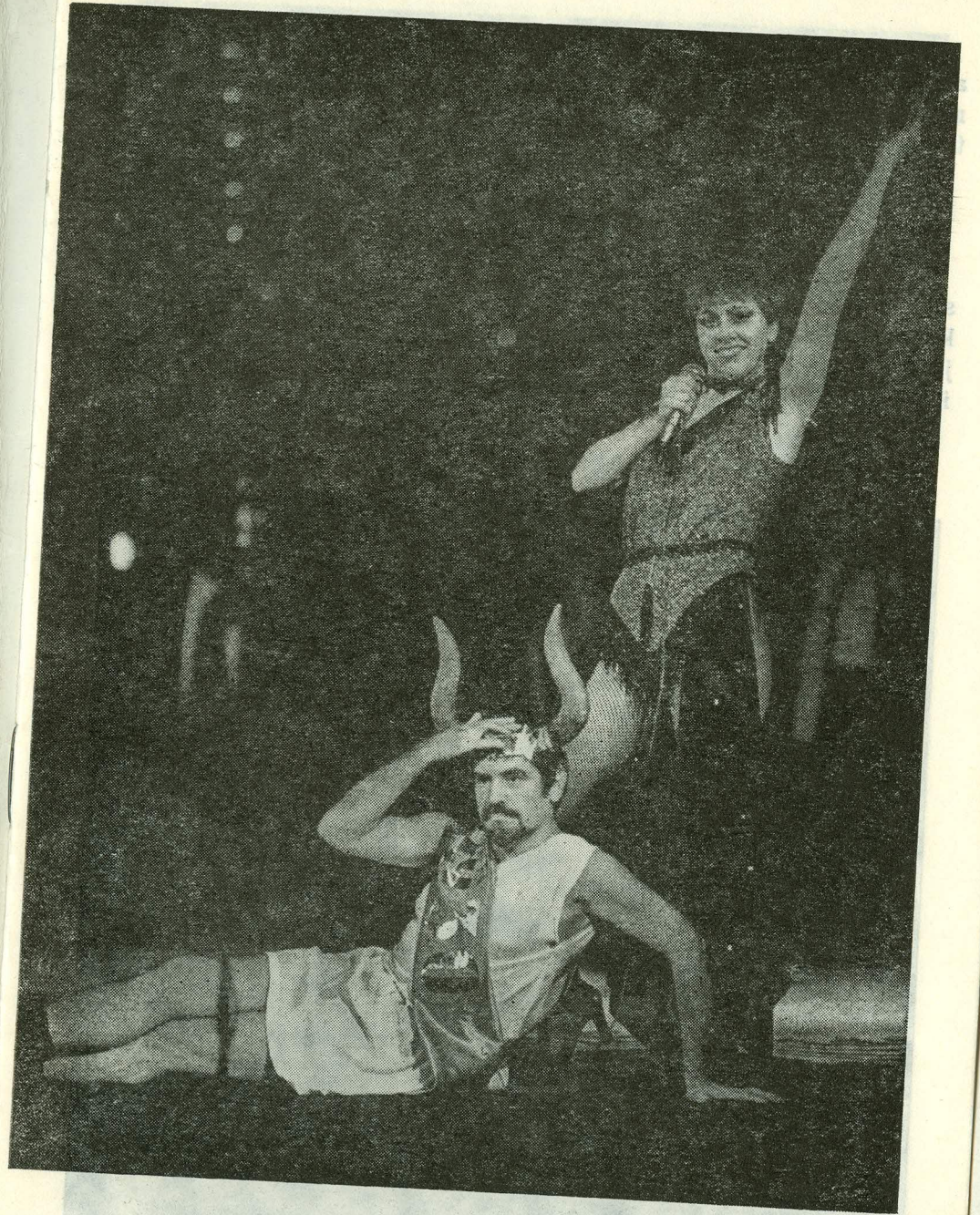
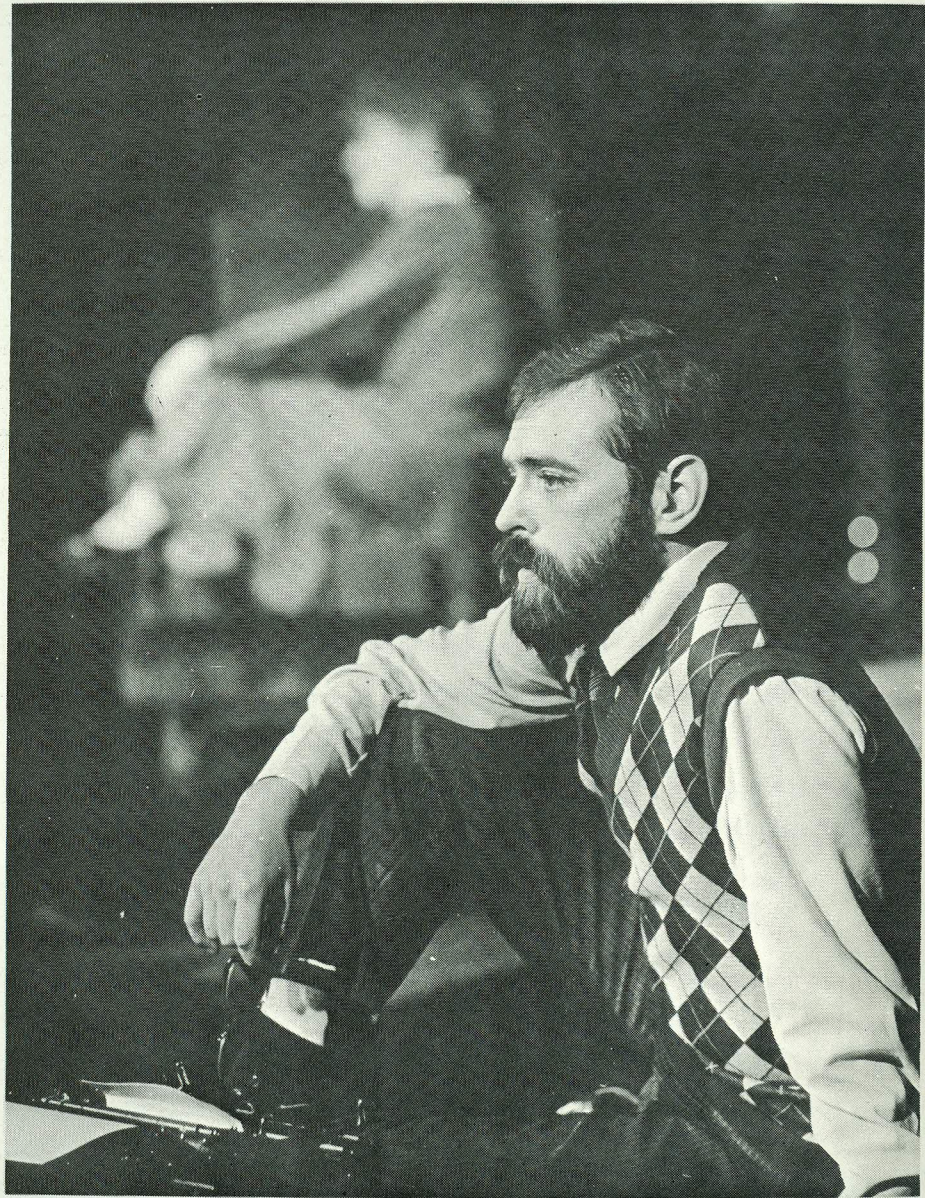
UNTER DEN LINDEN

Germania geht auf den...

Deutsche! Behret Euch!

Kauft nicht bei Juden!

FRIEDRICHSTRASSE

«Kabaree (pr. cabaret), algselt Prantsusmaal kunstnike kõrts, kus autorid esitasid oma loomingut (laule, kupleesid, näitesteene). Esimene kabaree asutati 1881 Pariisis. Tänapäeval kohviku või restorani tüüpi lõbustusasutus, kus esitatakse estraadikava.»

ENE III köide

Tegelikult on kõik see, mis kabaree lõbus-tõsisesse, naljakasse või satiirilisse agressiivsusesse puutub, olemas sestpeale, kui inimene kunstis tegelikkust kujutada suudab. Kabaree on muutunud vormides ja moes, olemuselt aga jäänud samaks. Vähegi suutlik kabaree on ikka avameelne, terav, häbematu ja ajakajaline.

«Kabaree» esietendus toimus 20. novembril 1966. aastal New Yorgi Broadhursti teatris. Lavastus, mille tegevus toimub 1929/30. aastail, omandas erilise kõla Kurt Weilli abikaasa, näitleja Lotte Lenya esinemisega Schneideri osas. Lotte Lenya mängis 1928. aastal Jennyt Bertolt Brechti ja Kurt Weilli «Kolmekrossiooperi» esmalavastuses ning Weilli songide stiili arvestasid üksjagu ka «Kabaree» autorid Schneideri rollile muusikanumbreid kirjutades. Kuid tookordse ettekandelaadi tabamine pole mõistagi teose olulisim komponent. Märksa tähtsam on tegelaste käitumine olukorras, kus silmapiirile oli tõusnud tugev totalitaarne jõud, mis mõne aja möödudes hakkas muutma paljude maailma rahvaste saatusi. «Kabaree»-päevade suurim traagika seisiski selle kohutava jõu mittenägemises, mitte-tõsiselt-võtmises.

Kuuekümnendate aastate muusikal puudutab oma õnnestunumates näidetes mõnigi kord olemise küsimust: mille nimel elab inimene? Selle suuremast suurema teema avamiseks ei kasutata hoopiski mitte kõrget stiili ega tegelasteks ülevaid kangelasi, vaid üsna argiseid lugusid. Tüüpiliste näidete hulgast on mõned jõudnud ka «Estonia» lavale: «Mees La Manchast», «Töötused, töötused...». Nüüd siis «Kabaree», mis kõneleb inimlikkuse püsimisest, või muutumisest — ajas.

«Kabaree» keskkonna üks poolus on ebatavaline ja peibutav aja-viitemaailm, kus on kombeks vahel tõsiseidki mõtteid serveerida, ehkki pikantses kastmes. Mõjuvad ju revüü ja kabaree sarnaselt helivõimendusega, mis sest, et esimestel on kasutada vaid moraalsed detsibellid.

«Kabaree» «Estonia» teatris (1984)